

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 3578/02
17.11.2004. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Milene Savatić, predsednika veća, Jelene Ivanović i Snežane Živković, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog suda Srbije Milenom Petrović, zapisničarem, u upravnom sporu po tužbi tužioca "S" AD u stečaju, koju zastupa stečajni upravnik Agencija, protiv rešenja RUJP Republike Srbije - Centar Beograd, Beograd, Save Maškovića - IV-02. br. 436-40/2002 od 21.08.2002. godine, u poreskom predmetu, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 17.11.2004. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je žalba tužioca izjavljena protiv rešenja Republičke uprave javnih prihoda - Odeljenje za utvrđivanje i naplatu javnih prihoda Palilula broj 436-2/1 od 19.04.2002. godine kojim je tužiocu za 2002. godinu utvrđen porez na imovinu - poslovnu zgradu u ... u iznosu od 60.722,86 dinara.

U tužbi kojom je pokrenuo upravni spor tužilac navodi da je pogrešno primenjen zakon na njegovu štetu, jer u postupku koji je prethodio donošenju osporenog rešenja nisu poštovana pravila postupka, da je činjenično stanje pogrešno utvrđeno i da je iz pogrešno utvrđenih činjenica izveden nepravilan zaključak. Smatra da tužilac kao pravno lice u stečaju nije više u obavezi da plaća porez na imovinu, jer je otvaranjem stečajnog postupka obrazovana stečajna masa u koju ulazi sva imovina tužioca kao stečajnog dužnika. Na Agenciju preneti su sva prava korišćenja i raspolaganja imovinom tužioca, pa kako je Agencija državni organ koji koristi ovu imovinu, to ne postoji osnov za plaćanje utvrđene poreske obaveze po članu 12. stav 1. Zakona o porezu na imovinu ("Službeni glasnik RS", 26/01). Pogrešno su primenjeni i članovi 4. i 8. istog Zakona, pa je predložio da se tužba uvaži i osporeno rešenje poništi.

U odgovoru na tužbu, tuženi organ je ostao pri razlozima navedenim u osporenom rešenju.

Nakon ocene navoda tužbe, odgovora na tužbu i razmatranja spisa predmeta, Vrhovni sud Srbije je našao:

Tužba je neosnovana.

Iz spisa proizilazi da je nad tužiocem otvoren stečajni postupak rešenjem Trgovinskog suda u Beogradu III - St. 8271/01 od 10.10.2001. godine, a da je nakon toga prvostepenim rešenjem utvrđena obaveza plaćanja poreza na imovinu tužiocu. Prema odredbi člana 4. Zakona o porezima na imovinu ("Sl. glasnik RS" broj 26/2001) obveznik plaćanja poreza na imovinu je pravno i fizičko lice koje je imalac svih prava na nepokretnostima koje se nalaze na teritoriji Republike Srbije, dok je članom 8. određeno šta predstavlja osnovicu poreza na imovinu kada je obveznik pravno lice. Tužilac je titular prava svojine na poslovnoj zgradi bez obzira što je od ... godine pod stečajem i ona predstavlja i dalje njegovu imovinu koja je pod posebnim režimom zbog otvaranja stečaja i zaštite prava poverilaca. Agencija je po članu 12-a) Zakona o agenciji za osiguranje depozita, sanaciju, stečaj i likvidaciju ("Službeni list SFRJ", 84/89, 63/90, 20/91 i "Službeni list SRJ", 53/01), samo stečajni upravnik tužioca. Po članu 20. Zakona o sanaciji, stečaju i likvidaciji banaka ("Službeni list SFRJ", 84/89, 63/90 i "Službeni list SRJ" 37/93, 26/95 i 28/96) predviđeno je da na stečajni postupak banke u stečaju, ako ovim zakonom nije drugačije određeno, primenjuju se odredbe Saveznog zakona kojim se uređuje stečaj izuzev odredaba kojim je uređeno prinudno poravnanje. Po članu 60. stav 1. i 2. Zakona o prinudnom poravnanju, stečaju i likvidaciji ("Službeni list SFRJ", 84/89 i "Službeni list SRJ" 37/93 i 28/96) predviđeno je da stečajni upravnik vrši prava i dužnosti organa upravljanja dužnika shodno potrebama stečajnog postupka ako ovim zakonom nije drugačije određeno i rukovodi poslovima dužnika i zastupa dužnika. Ovo znači da imovina tužioca nije prešla u državnu svojinu koju koristi državni organ ili organizacija (Agencija), što bi isključivalo poreske obaveze tužioca kao ranijeg vlasnika, već je tužilac i dalje vlasnik poslovne zgrade, a Agencija samo obavlja dužnost stečajnog upravnika u okviru zakonom datih ovlašćenja.

Imajući u vidu navedeno, Vrhovni sud Srbije je našao da je drugostepeni organ pravilno odlučio kada je odbio žalbu tužioca na prvostepeno rešenje, jer je ono doneto uz poštovanje pravila postupka, pri čemu je činjenično stanje pravilno utvrđeno a iz utvrđenih činjenica je izveden pravilan zaključak. Navodima tužbe se ne dovodi u sumnju pravilnost osporenog rešenja i to kako u pogledu uticaja činjenice nastanka stečaja na obavezu plaćanja poreske obaveze tužioca, tako ni u pogledu primene člana 4. i 8. Zakona o porezu na imovinu ("Službeni glasnik RS", 26/01), jer je članom 8. u stavu 1. ipak određen način formiranja osnovice za utvrđenje poreza na imovinu kada je u pitanju obveznik koji je pravno lice, kako to pravilno zaključuje drugostepeni organ.

Kako osporenim rešenjem nije povređen zakon na štetu tužioca, Vrhovni sud Srbije je primenom odredaba člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima ("Sl. list SRJ" br. 46/96), tužbu odbio i odlučio kao u dispozitivu presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

dana 17.11.2004. godine, U. 3578/02

Predsednik veća-sudija,

Milena Savatić, s.r.

Zapisničar,

Milena Petrović, s.r.

Za tačnost otpravka

dc